

Sygn. akt III U 554/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Anna Kicman

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewelina Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy A. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania A. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 28 marca 2014 r., **znak:**(...)

o d d a l a odwołanie.

Sygn. akt III U 554/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 czerwca 2014 r.

Decyzją z dnia 28 marca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy A. Ł. prawa do wypłaty emerytury zawieszanej z powodu kontynuowania zatrudnienia w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.

W podstawie prawnej powołano ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustalaniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 169).

W uzasadnieniu wskazano, że ponieważ wnioskodawca nabył prawo do emerytury od 1 stycznia 2013 r., a nie przed 1 stycznia 2011 r. odmówiono mu prawa do wypłaty emerytury zawieszanej z powodu kontynuowania zatrudnienia w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca A. Ł., zaskarżając ją w całości i wnosząc o uchylenie powyższej decyzji, nakazanie ZUS wypłacenie mu należnej emerytury od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia 2013 r. w kwocie 15.864 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności, zasądzenie kosztów postępowania.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że odwołujący się nie występował do ZUS o zawieszenie świadczenia emerytalnego, gdyż świadczenie to przyznane zostało mu wyrokiem Sądu Apelacyjnego w dniu 3 lipca 2013 r. sygn. III AUa 336/14 poczynawszy od dnia 1 stycznia 2013 r. Faktycznie wnioskodawca pozostawał do września 2013 r.

w stosunku pracy. Jednak Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. orzekł, iż wprowadzenie obowiązku rozwiązania stosunku pracy wobec osób, które nabyły prawo do emerytury jest niekonstytucyjne. Tak więc poczynawszy od 22 listopada 2012 r. osoba, która nabywała prawo

do emerytury nie musiała rozwiązywać stosunku pracy. Wnioskodawca nie był zobowiązany do rozwiązania stosunku pracy. W przedmiotowej sprawie nie występują też przesłanki do zawieszenia świadczenia,

gdyż zarobki jego nie przekraczały kwoty 130% progu przeciętnego wynagrodzenia – 3.859,20 zł powodującej zawieszenie wypłaty świadczenia, ani kwoty 70% przeciętnego wynagrodzenia – 2.078 zł, która powodowała zmniejszenie wysokości świadczenia. Ponadto wnioskodawca wskazał, że nie dochodzi wypłaty zawieszonoego świadczenia, lecz wypłaty zaległego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że wnioskodawca nabył prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r. na podstawie wyroku z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt III AUa 336/13 wydanego przez Sąd Apelacyjny

w R.. Wykonując powyższy wyrok, organ rentowy decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r., jednakże z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia wypłata emerytury została zawieszona na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dniu 5 września 2013 r. wnioskodawca przedłożył świadectwo pracy z dnia 4 września 2013 r.,

z którego wynika, że z dniem 4 września 2013 r. rozwiązał stosunek pracy. Odwołując się do treści art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach

z FUS wskazano, że ponieważ świadectwo pracy z dnia 4 września 2013 r., dokumentujące rozwiązanie stosunku pracy i umożliwiające podjęcie wypłaty zawieszonoego świadczenia zostało przedłożone przez wnioskodawcę w dniu 5 września 2013 r., organ rentowy prawidłowo podjął wypłatę od miesiąca września, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, a także rozwiązano stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wnioskodawca wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy w Przemyśle ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 listopada 2012 r. wnioskodawca A. Ł., ur. (...), złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz pozostaje nadal

w stosunku pracy w Usługi (...) J. M.

w J.. Do wniosku wnioskodawca dołączył dokumentację poświadczając przebieg jego zatrudnienia.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury uznając, iż nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach oraz nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

Na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji ZUS z dnia 10 grudnia 2012 r., Sąd Okręgowy w (...)wyrokiem z dnia 11 lutego 2013 r.

sygn. akt III U 75/13 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy A. Ł. prawo do emerytury od 29 listopada 2012 r. – to jest od daty złożenia wniosku o świadczenie.

Na skutek apelacji pozwanego organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 11 lutego 2013 r. sygn. III U 75/13, Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. III AUa 336/13 w punkcie I – zmienił zaskarżony wyrok o tyle, że prawo do emerytury przyznał wnioskodawcy A. Ł. od 1 stycznia 2013 r.; w punkcie II – dalej idącą apelację oddalił; w punkcie III – zasądził na rzecz wnioskodawcy A. Ł. od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

W związku z powyższym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie decyzji z dnia 30 sierpnia 2013 r. znak:(...) przyznał wnioskodawcy A. Ł. emeryturę od dnia 1 stycznia 2013 r., z tym że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, gdyż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

W dniu 5 września 2013 r. do ZUS wpłynęło świadectwo pracy z dnia 4 września 2013 r. wystawione przez Usługi (...) w J., z którego wynikało, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 11 września 2004 r. do 4 września 2013 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku ślusarza przemysłowego.

Decyzją z dnia 4 października 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył wnioskodawcy emeryturę i podjął jej wypłatę od dnia 1 września 2013 r.

Dowód:

1) akta organu rentowego, w szczególności:

- wniosek o emeryturę z dnia 29.11.2012 r.,
- świadectwa pracy, zaświadczenia o zatrudnieniu,
- decyzja ZUS z dnia 10.12.2012 r., z dnia 30.08.2013 r., z dnia 4.10.2013 r.,

2) akta tut. Sądu sygn. III U 75/13, w szczególności:

- wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 11.02.2013 r. sygn. III U 75/13,
- wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 3.07.2013 r. sygn. III AUa 336/13.

W dniu 7 marca 2014 r. do ZUS wpłynął wniosek A. Ł. o wypłatę zawieszony emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. w łącznej wysokości 15.864 zł.

Decyzją z dnia 28 marca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy prawa do wypłaty emerytury zawieszony z powodu kontynuowania zatrudnienia w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.

Dowód - akta organu rentowego:

- wniosek o wypłatę zawieszony emerytury,
- decyzja ZUS z dnia 28.03.2014 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, w aktach tut. Sądu sygn. III U 75/13, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została w sposób dostateczny obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy A. Ł. należy uznać za nieuzasadnione.

Przepis art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustalaniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 169) stanowi, że emerytura, o której mowa w art. 1 (a więc emerytura, do której prawo zostało zawieszona na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.), zwana dalej "zawieszoną emeryturą", przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r.;

2) jego prawo do emerytury zostało zawieszona na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30 września 2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca domagał się wyrównania emerytury za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r., zarzucając, iż prawo do świadczenia emerytalnego nabył z dniem 1 stycznia 2013 r. i nie był zobowiązany do rozwiązania stosunku pracy.

Faktycznie w aktach sprawy toczącej się w tut. Sądzie pod sygn. III U 75/13 zalega wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt III AUa 336/13, na mocy którego wnioskodawca nabył prawo do emerytury od 1 stycznia 2013 r. Zatem wnioskodawca nie nabył prawa do świadczenia w okresie, o którym mowa w ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustalaniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Wnioskodawca wywodząc swoje prawo do wyrównania emerytury, powołuje się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12. Wskazać należy, iż na mocy tego wyroku Trybunał orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Trybunał Konstytucyjny w przytoczonym wyżej orzeczeniu wyjaśnił, że spośród emerytów ci, którzy nabyli prawo do świadczenia i jego realizacji w określonym przedziale czasowym, tj. od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. nie podlegają rygorom wynikającym z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach. W związku z tym wyrok ten nie odnosi się do dalszego okresu.

Skoro zatem wnioskodawca nie spełnił przesłanek wymienionych w ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustalaniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., nie dotyczy też go wyrok Trybunału Konstytucyjnego z

dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12, stąd też brak jest podstaw do wyrównania mu świadczenia emerytalnego za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.

Wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt III AUa 336/13, organ rentowy decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r., jednakże z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia wypłata emerytury została prawidłowo zawieszona na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.), zgodnie z którym prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

W związku z faktem rozwiązania przez wnioskodawcę stosunku pracy z dniem 4 września 2013 r. organ rentowy słusznie podjął wypłatę świadczenia od miesiąca września, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, a także rozwiązano stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wnioskodawca wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Stosownie bowiem do treści art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.